

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/46/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7922010174
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7922010174.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovcej a JUDr. Stanislava Sojku, PhD., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. mája 2024, v trestnej veci proti A. B., obžalovaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o sťažnosti prokurátora a sťažnosti poškodeného proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov zo dňa 23.01.2024 sp. zn. 5T/37/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť prokurátora.

Podľa § 193 ods. 1 písm. a) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť poškodeného C. C..

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov uznesením zo dňa 23. januára 2024 sp. zn. 5T/37/2022 podľa § 280 ods. 2 Tr. por. trestnú vec obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E., F. G. XXX/XX, pre skutok ktorý mal spáchať tak,

že dňa 03.11.2021 v čase okolo 11:45 hod., na chodníku pred rodinným domom č. XXX/XX, na Ulici F. G. v meste Kráľovský Chlmec, po predchádzajúcej slovnej nezhode, fyzicky zaútočil na poškodeného C. C. tým spôsobom, že ho zovretou päšťou viackrát udrel do oblasti tváre, následne ho chytil za krk zovretím rukou, čím takto svojim konaním poškodenému C. C. spôsobil podľa záverov znaleckého posudku č. 89/2021, vypracovaného znalcom MUDr. Dušanom Hrubalom, CSc. zranenia, a to zlomeninu nosových kostí a nosovej priehradky s posunutím úlomkov, pomliaždenie mäkkých tkanív v ľavej okoločnej oblasti s krvnou podliatinou okolo ľavého oka s nakrvácaním pod spojovku ľavého oka, otras mozgu ľahkého stupňa, podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie mäkkých tkanív posledného článku palca ľavej ruky s dobou liečby a práceneschopnosti v trvaní 27 dní, ktorý skutok bol právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. postúpil Okresnému úradu Trebišov na prejednanie priestupku.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E., H. XXX/XX, F. D. E., F. G. XXX/XX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, prokurátor a poškodený podali sťažnosť.

Okresný prokurátor v dôvodoch sťažnosti poukázal na dôvody napadnutého rozhodnutia a uviedol, že s takýmto rozhodnutím nesúhlasí, nakoľko sa nestotožňuje s názorom súdu, že sú dané rozpory a pochybnosti, kto bol útočníkom a kto obrancom. Táto otázka by bola relevantná, ak by celé konanie, či už jednej alebo druhej strany bolo nevyhnutné právne posudzovať ako konanie v nutnej obrane. Vzhľadom však na vykonané dokazovanie a napokon aj vedenie dvoch samostatných trestných konaní, v ktorých došlo k posúdeniu jednotlivých konaní jednotlivých zúčastnených osôb zvlášť, bolo

potrebné na podklade výsledkov vykonaného dokazovania, a to s prihliadnutím na objektívne zistené zranenia poškodeného, konanie obžalovaného posúdiť ako dokonaný prečin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva, tak, ako to bolo právne kvalifikované v obžalobe, nakoľko ani závažnosť konania nebola nepatrná.

Z vyššie uvedených dôvodov preto nemožno súhlasiť s napadnutým rozhodnutím okresného súdu, že skutok, ktorý je kladený obžalovanému za vinu, nie je trestným činom. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a zvlášť na okolnosti, ktoré sa v priebehu trestného konania preukázali, obžalovaný sa dopustil skutku, kladený mu obžalobou za vinu, a tým spáchal trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a preto neboli splnené zákonné podmienky na to, aby okresný súd predmetnú trestnú vec postúpil na prejednanie priestupku.

Okresný súd Trebišov svoje rozhodnutie odôvodnil najmä tým, že po vykonanom dokazovaní zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne a dospel zvlášť k záveru, že nemožno jednoznačne vysloviť, či to bol obžalovaný A. B. alebo poškodený C. C., ktorý napadol ako prvý druhú stranu, čo v podstate zodpovedá aj skutkovému zistenému stavu v pripojenom vyšetrovacom spise vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ v Trebišove, odboru kriminálnej polície pod sp. zn. ORP-12/1 -VYS-TV-2022.

Podľa názoru okresného súdu je zrejmé, že sú tu zjavné rozpory a pochybnosti kto bol útočníkom a kto bol obrancom. Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania okresný súd urobil záver, že celý incident vyprovokoval poškodený, ktorý volal obžalovaného z balkóna dole na chodník, ktorú skutočnosť potvrdili, nie len I. J., ale aj viacerí svedkovia, ktorí sa nachádzali v dome obžalovaného, ktorí toto mali počuť. Napokon v zápisnici o konfrontácii to potvrdil aj samotný poškodený, ktorý napokon priznal, že to bol on, ktorý volal obžalovaného dole pred dom, pričom dodal, že to myslel žartom.

Ďalej okresný súd poukázal, že miesto činu sa nachádzalo tesne pri bráničke rodinného domu obžalovaného, čo je tiež zásadná skutočnosť, keďže poškodený išiel v ústrety obžalovanému, a nie naopak. Pokiaľ ide o zranenia u oboch osôb, teda obžalovaného a poškodeného, zo znaleckého posudku a z pripojeného vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že práceneschopnosť obžalovaného trvala 52 dní, práceneschopnosť poškodeného 21 dní, čiže pri incidente utrpel vážnejšie zranenie obžalovaný.

V znaleckom posudku sa konštatuje, že viaceré zranenia poškodeného boli z hľadiska medicínskeho poranení ľahkými. Pokiaľ ide o jedno zo zranení, a to pomliaždenie prsta poškodeného, konštatovalo sa, že k tomuto uhryznutiu mohlo dôjsť, ale pokiaľ ide o mechanizmus takéhoto poranenia, zo skutkového deja nevyplýva, že by sa ústa obžalovaného dostali do styku s rukou, resp. s prstom poškodeného, skôr zo skutkového deja vyplýva opačná možnosť, keď k tomuto zraneniu mohlo dôjsť, keď bol poškodený v tzv. zveráku obžalovaného. Táto skutočnosť však nebola jednoznačne a nepochybne skutkovo preukázaná.

V znaleckom posudku sa znalec jednoznačne nevyjadril, či k tomuto zraneniu nemohlo dôjsť aj pri útoku poškodeného na ruku obžalovaného, ktorý v konaní tvrdil, že sa snažil po úderoch poškodeného na jeho hrud' a pri útokoch neskôr na jeho hlavu vykryť tieto úderov otvorenou dlaňou. Keďže v tejto časti sú zjavné pochybnosti, teda či k zraneniu došlo takýmto mechanizmom, keď sa obžalovaný bránil útoku poškodeného, alebo či k tomuto zraneniu došlo pri útoku obžalovaného rukou na telo poškodeného, okresný súd urobil záver, že ohľadne mechanizmu poranenia prsta obžalovaného nemožno nepochybne a jednoznačne urobiť záver, tak ako ho robí prokurátor, teda že toto zranenie obžalovaného vzniklo nepochybne mechanizmom, na ktorý poukazuje prokurátor a teda úderom obžalovaného do tela poškodeného.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že vzhľadom k okolnostiam, vzhľadom k následkom spôsobeným konaním obžalovaného, ale aj vzhľadom ku skutkovým okolnostiam, ako aj na mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného, nemožno jednoznačne a nepochybne uzavrieť, že v prípade ide o žalovaný prečin, a preto súd urobil záver, že závažnosť konania obžalovaného je nepatrná, ktorú skutočnosť súd opiera najmä o to, že to bol poškodený, ktorý incident vyprovokoval, nemožno nezobrať

do úvahy aj dĺžku liečenia a práceneschopnosti, ktorá bola dôsledkom vzájomného incidentu medzi obžalovaným a poškodeným, keď to bol obžalovaný, ktorého práceneschopnosť predstavovala dobu vyššiu, až dvojnásobnú, ako to bolo v prípade zranení poškodeného. Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že konal v sebaobrane, súd takúto obranu nemôže akceptovať, nad takouto možnosťou nemožno uvažovať, pretože obžalovaný mohol útoku, resp. incidentu zabrániť jednoduchým spôsobom, že by jednoducho na miesto činu po výzvach poškodeného sa nebol dostavil.

Vychádzajúc zo všetkých vyššie uvedených skutočností okresný súd dospel k záveru, že pochybnosti súvisiace so samotným skutkovým dejom sú tak závažné, že nemožno nepochybné a jednoznačne s vyššou dávkou istoty vysloviť, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako sa mu to kladie za vinu, vzhľadom k všetkým skutočnostiam uvedeným v odôvodnení rozhodnutia súdu, sa súd domnieva, že konanie obžalovaného bolo vyprovokované poškodeným, vzhľadom aj k pohnútke obžalovaného a všetkým okolnostiam je konanie obžalovaného, závažnosť jeho konania nepatrná, preto súd trestnú vec obžalovaného postúpil na prejednanie priestupku.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že príčinou incidentu bola hádka o vrece s odpadom, čomu mohla predchádzať aj nespokojnosť poškodeného s tým, že po tom, čo obžalovaný povolil vstup ťažkých mechanizmov pri budovaní bazénu na záhrade poškodeného a následne nepovoleniu obžalovaného so vstupom ďalších mechanizmov pri osadzovaní samotného bazénu, čím poškodený mohol byť dotknutý a musel pre osadenie bazénu a jeho preloženie požiadať ďalšie osoby, ktoré v podstate v konaní vystupujú ako ďalší svedkovia vypovedajúci v konaní v jeho prospech.

Vzhľadom k obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu, kde trestná vec C. C., voči ktorému bolo začaté trestné stíhanie pre zločin ublíženia na zdraví v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva a k zistenému skutkovému stavu v tomto konaní okresný súd vyslovil názor, že vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči obžalovanému A. B. za stavu, keď trestná vec ohľadne obvineného C. bola postúpená na prejednanie priestupku, by uloženie akéhokoľvek trestu, by vyvolalo stav zjavného nepomeru pri vyvodení zodpovednosti voči obžalovanému.

Z vyššie uvedenou argumentáciou okresného súdu podľa názoru okresného prokurátora nemožno súhlasiť a preto okresný prokurátor navrhol, aby nadriadený krajský súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a vec vrátil tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Proti uzneseniu okresného súdu o postúpení veci na prejednanie veci ako priestupok podal sťažnosť aj poškodený C. C., ktorý sa v podstate pripojil k dôvodom sťažnosti prokurátora a uviedol, že aj podľa jeho názoru rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho a nelogického vyhodnotenia dôkazov s poukazom na také skutočnosti, ktoré odporujú zásadám hodnotenia dôkazov a aj zásadám trestného práva.

Pokiaľ sa má vyjadriť k hodnoteniu výpovedí svedkov, je zrejmé, že sa vytvorila skupina svedkov s rodinnými alebo pracovnými väzbami na obžalovaného, a proti tejto skupine ako svedkovia vystupujú osoby s rodinnými alebo priateľskými väzbami na jeho osobu.

Pokiaľ súd preceňuje skutočnosť, že kto bol iniciátorom incidentu, tak si myslí, že nie je pochybné to, že on volal obžalovaného k sebe na ulicu. Nebolo však preukázané, že by ho volal s úmyslom vyprovokovania fyzického incidentu. Aj keď v minulosti mali nejaké nehody, nikdy neboli riešené za použitia násillia. Absolútne nesúhlasí s konštatovaním súdu, že jeho konanie v súvislosti s vrecom odpadu bolo ovplyvnené jeho nespokojnosťou s tým, že mu obžalovaný neumožnil osadenie bazéna na jeho pozemku ťažkými mechanizmami, ktoré by museli vstupovať na pozemok obžalovaného. Bazén si totiž osadil sám v zmysle pokynov výrobcu za pomoci desiatich osôb bez problémov.

V tejto súvislosti chce uviesť, že nikdy neriešil žiadne nedorozumenie fyzickou roztržkou. Poukazuje aj na to, že obžalovaného fyzické dispozície by mu nikdy nedávali šancu byť úspešným v takomto stretnutí.

Pokiaľ súd konštatuje, že nemožno jednoznačne vysloviť, či to bol obžalovaný alebo on, ktorý napadol druhú stranu ako prvý, s týmto súhlasí len za predpokladu, že aj súd vyhodnotí výpoveď svedka J. ako tendenčnú a ovplyvnenú rodinnou väzbou. Jeho tvrdenie o tom, že to bol obžalovaný, ktorý ho ihneď po príchode na ulicu napadol údermi pästou, nevyhodnotil nijako a neuviedol dôvody, ktoré by jeho tvrdenie spochybnili.

V ďalšom poškodený poukázal na závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a navyše dodal, že žiaden objektívny dôkaz o tom, že on napadol obžalovaného neexistuje, okrem zlomeniny prsta, ktorého mechanizmus vzniku znalec vysvetlil, neutrpel obžalovaný žiadne objektívne zistené zranenie napriek tomu, že sa snaží presvedčiť o tom, že mal aj rozťatú peru a udraté rebrá.

V napádanom uznesení nenašiel odôvodnenie, prečo súd nevzal do úvahy výpoveď svedka K. D.. Tento svedok v prípravnom konaní tvrdil, že videl incident zo vzdialenosti 7m až 10 m, a pri rekonštrukcii vyplynul záver, že vo výhľade mu bránilo vyššie vozidlo. Avšak incident videl v čase, keď bol so svojím vozidlom na úrovni miesta činu a videl, že obžalovaný mal držať poškodeného pod krkom a mal ho udierať do hlavy.

Záverom poškodený uviedol, že nepovažuje za správne, keď súd závažnosť konania obžalovaného hodnotil ako nepatrnú s poukazom aj na to, že zranenie obžalovaného, ktoré utrpel pri útoku na poškodeného, si vyžiadalo dlhšiu práceneschopnosť, ako bola stanovená práceneschopnosť poškodeného.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto uviedol, že sa pripája k návrhu prokurátora, aby nadriadený krajský súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaných sťažností podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Pokiaľ sa týka sťažnosti poškodeného túto posúdil nadriadený krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. a) Tr. por. ako neprípustnú, nakoľko zákonodarca v ustanovení § 280 ods. 3 Tr. por. výslovne uvádza, že sťažnosť proti uzneseniu o postúpení veci podľa § 280 ods. 2 Tr. por. môže podať prokurátor, ktorá má odkladný účinok. Zákonodarca teda výslovne vo vyššie uvádzanom ustanovení uvádza, že sťažnosť môže podať len prokurátor, preto sťažnosť podaná poškodeným, ktorému zákonodarca právo sťažnosti proti uzneseniu o postúpení veci podľa § 280 ods. 2 Tr. por. nedáva bola posúdená ako sťažnosť neprípustná. Len pre doplnenie nadriadený krajský súd poukazuje na prvú vetu ustanovenia § 186 ods. 1 Tr. por., v ktorom sa uvádza, že ak neustanovuje zákon niečo iné, môže sťažnosť podať osoba, ktorej sa uznesenie priamo týka alebo ktorá na uznesenie dala návrh, na ktorý ju zákon oprávňuje. Oprávnenou osobou v zmysle tejto citácie zákona je potrebné rozumieť osobu o právach a povinnostiach, ktorej sa v uznesení rozhoduje, teda takouto osobou nie je poškodený. Poškodený si svoje právo na náhradu škody bude môcť aj naďalej aktívne uplatňovať, a to aj v rámci priestupkového konania.

K sťažnosti prokurátora považuje za nutné nadriadený krajský súd uviesť a zároveň poukázať na argumentáciu okresného súdu uvádzanú v dôvodoch napadnutého rozhodnutia, kde veľmi podrobne a dostatočným spôsobom uviedol akými úvahami sa riadil pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, a to jednotlivo ako aj v ich súhrne. Tejto argumentácii nie je čo vyčítať ani po obsahovej a už vôbec nie po právnej stránke. S touto argumentáciou sa nadriadený krajský súd v celom rozsahu stotožnil, a preto na správnosť a dôvodnosť postúpenia veci na prejednanie ako priestupok poukazuje. V tomto smere nadriadený krajský súd poukazuje aj na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru preto krajský súd v podrobnostiach poukazuje na dôvody napadnutého uznesenia.

Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania aj nadriadený krajský súd mohol vyvodiť záver, že výpovede svedkov svedčiacich v prospech poškodeného sú zmätočné, zavádzajúce, opakovane opravované a menené. Okresný súd správne uviedol, že nemôže tieto výpovede brať ako pravdivé a dôveryhodné. K týmto vážnym skutočnostiam a nezrovnalostiam vo výpovediach svedkov svedčiacich v prospech poškodeného sa prokurátor vôbec nevyjadril a nebral do úvahy účelovosť týchto výpovedí.

Jediný dôkaz, o ktorého správnosti nemá dôvod pochybovať ani nadriadený krajský súd je znalecký posudok č. 89/2021 znalca J. K. H., E., ako aj výsluch znalca na hlavnom pojednávaní pred okresným

súdom, z ktorého dôkazu je zistiteľné, že poškodený utrpel pri úraze poranenia, a to zlomeninu nosových kostí a nosovej priehradky s posunutím úlomkov, pomliaždenie mäkkých tkanív v ľavej okoloočnej oblasti s krvnou podliatinou okolo ľavého oka a s nakrvácaním pod spojovku ľavého oka, otras mozgu ľahkého stupňa, podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie mäkkých tkanív posledného článku palca ľavej ruky, vo všetkých prípadoch z hľadiska medicínskeho išlo o poranenia ľahké a doba liečenia práceneschopnosti trvala v prípade najťažšieho zranenia a to podvrtnutia krčnej chrbtice 27 dní. V prípade zlomeniny nosových kostí a nosovej priehradky 21 dní, v prípade ďalších poranení 10, resp. 7 dní. Znalec ďalej uviedol, že poškodený bol obmedzený v obvyklom spôsobe života, pretože 10 dní mal výrazné bolesti nosa, sťažené dýchanie cez nos mal asi 20 dní, výraznejšie bolesti krku mal asi 14 dní, krvné podliatiny pretrvávali 2-3 týždne. K zlomenine nosových kostí a nosovej priehradky, pomliaždeniu mäkkých tkanív v ľavej okoloočnej oblasti s krvnou podliatinou a otrasu mozgu ľahkého stupňa, pravdepodobne došlo naraz jediným pôsobením na oblasť nosa a ľavého oka, najpravdepodobnejšie úderom päšťou, pričom úder päšťou bol sily strednej a väčšej intenzity. Podvrtnutie krčnej chrbtice vzniklo najpravdepodobnejšie pri chytení krku poškodeného zovretím, pričom pôsobenie bolo na rozhraní menšej a strednej intenzity a pokiaľ ide o pomliaždenie mäkkých tkanív posledného článku palca ľavej ruky, pravdepodobne toto vzniklo zahryznutím zubami útočníka do oblasti posledného článku palca pravej ruky s menšou až strednou intenzitou. Mechanizmus vzniku poranení zodpovedá tomu, ako to vo svojej výpovedi uvádzal poškodený tak, že bol udretý päšťou niekoľkokrát do tváre, resp. nosa, potom bol chytený a držaný zovretím rukou okolo krku a následne bol uhryznutý do palca ľavej ruky.

Aj nadriadený krajský súd považuje za nutné poukázať na rozhodnutie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Trebišove odboru kriminálnej polície zo dňa 23.05.2022 ČVS: ORP- 12/1-VYS-TV-2022, z ktorého vyplýva, že trestná vec, v ktorej bolo začaté trestné stíhanie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bola postúpená Okresnému úradu v Trebišove na prejednanie priestupku, nakoľko výsledky vyšetrovania preukazujú, že v danej veci sa nejedná o trestný čin, ale o priestupok pre skutok, ktorého sa mal dopustiť C. C., teda poškodený v teraz posudzovanej trestnej veci.

Z odôvodnenia predmetného uznesenia okrem iného vyplýva, že vychádzajúc zo znaleckého posudku MUDr. Dušana Hrubalu, CSc., poškodený A. B. utrpel zlomeninu prvého článku tretieho prsta pravej ruky s posunutím úlomkov, jedná sa o úraz ťažký a doba liečby spojená s práceneschopnosťou na 56 dní. Pokiaľ ide o mechanizmus uvedeného zranenia, toto môže vzniknúť buď priamym pôsobením násilia do uvedenej oblasti, napr. kopnutím, úderom palice, tyčou alebo podobne, môže vzniknúť aj nárazom ruky na tvrdú podložku, resp. nárazom prsta do tela útočníka pri vzájomnom napádaní, je nepravdepodobné, že zranenie vzniklo pádom a pravdepodobným sa javí vznik zranenia úderom. Sťažnosť A. B. proti vyššie uvedenému uzneseniu vyšetrovateľa bola zamietnutá, pretože nie je dôvodná. Prokurátor v odôvodnení okrem iného uviedol, že vychádzal z výsluchov osôb, ktoré boli vypočuté aj teraz v posudzovanom trestnom konaní, nebolo možné jednoznačne určiť kto koho napadol, resp. výpovede pokiaľ ide o napadnutie z jednej alebo druhej strany sa rôznia. Zhoda v podstate ostala pokiaľ ide o tečúcu krv z nosa podozrivého a spôsob akým sťažovateľ chytil poškodeného.

Nakoľko nebolo možné určiť osobu útočníka a osobu obrancu, teda kto koho napadol, vyšetrovateľ musel vychádzať a hodnotiť ďalšie dôkazy, aby mohol vydať meritórne rozhodnutie a za takejto situácie boli rozhodné predovšetkým skutočnosti zistené znaleckým dokazovaním, z ktorého je zrejmé, že zlomenina v prípade sťažovateľa, teda B. vznikla pri údere, resp. náraze tretím prstom do tela poškodeného, pričom mohol to byť náraz do hrudníka alebo aj do tváre, najpravdepodobnejšie zlomenina prsta vznikla pri niektorom z úderov a tak prokurátor urobil záver, že zlomenina prsta A. B. vznikla v dôsledku jeho úderu do tela poškodeného.

Nepochybil aj vzhľadom na vyššie uvádzané úvahy prokurátora okresný súd, keď uviedol, že na podklade vykonaného dokazovania je zrejmé, že dňa 03.11.2021 došlo medzi obžalovaným a poškodeným k incidentu, v dôsledku ktorého došlo k zraneniam, tak obžalovaného, ako aj poškodeného. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP- 12/1-VYS-TV-2022 je zrejmé, že trestná vec bola postúpená Okresnému úradu Trebišov na prejednanie priestupku. Z uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry Trebišov o sťažnosti A. B. proti uzneseniu, ktorým bola vec postúpená na prejednanie priestupku okrem iného vyplýva, že nebolo možné jednoznačne určiť kto bol v prípade predmetného incidentu útočníkom a kto obrancom. Obžalovaný sa v konaní bránil tým, že k incidentu bol vyprovokovaný poškodeným, ktorý ho volal, keď stál na balkóne dole na chodník, pričom to bol on,

ktorého napadol poškodený po tom, čo vyšiel na chodník pred svoj rodinný dom a k útoku došlo v mieste blízkosti bráničky, ktorou sa vstupuje na jeho pozemok.

Obžalovaný po celý čas trestného konania tvrdil, že to bol on, ktorý bol napadnutý poškodeným, on sa iba bránil útoku poškodeného, pričom pri útoku okrem zlomeniny prsta mal aj zranené rebrá a tvár. Opačne popísal skutkový stav poškodený, ktorý tvrdil, že po vyjdení obžalovaného na chodník došlo k útoku obžalovaného na jeho telo, keď ho obžalovaný mal zasiahnuť, buď otvorenou dlaňou alebo päšťou jednej z rúk do jeho tváre, následne ho mal obžalovaný zovrieť svojou rukou za krk a ďalej ho asi dvakrát až trikrát udrieť päšťou do oblasti hlavy. Miesto činu sa nachádzalo tesne pri bráničke rodinného domu obžalovaného, čo je tiež potrebné zohľadňovať pri hodnotení dôkaznej situácie. Bol to nepochybne poškodený, ktorý išiel v ústrety obžalovanému, a nie naopak.

Pokiaľ ide o zranenia u oboch osôb, teda obžalovaného a poškodeného, zo znaleckého posudku a z pripojeného vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že práceneschopnosť obžalovaného trvala 52 dní, práceneschopnosť poškodeného 27 dní, čiže pri incidente utrpel vážnejšie zranenie obžalovaný, v znaleckom posudku sa konštatuje, že viaceré zranenia poškodeného boli z hľadiska medicínskeho poranení ľahkými.

Nepochybil preto okresný súd, keď dospel k záveru, že vzhľadom k následkom spôsobeným konaním obžalovaného, ale aj vzhľadom ku skutkovým okolnostiam, ako aj na mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného, nemožno jednoznačne a nepochybne uzavrieť, že v prípade ide o prečin, tak ako to posudzoval prokurátor v podanej obžalobe. Aj nadriadený krajský súd upriamuje pozornosť na skutočnosť, že závažnosť konania obžalovaného je nepatrná, o ktorú skutočnosť okresný súd opiera najmä záver, že to bol poškodený, ktorý incident vyprovokoval, navyše nemožno nezobrať do úvahy aj dĺžku liečenia a práceneschopnosti, ktorá bola dôsledkom vzájomného incidentu medzi obžalovaným a poškodeným, keď to bol obžalovaný, ktorého práceneschopnosť predstavovala dlhšiu dobu, a to až dvojnásobnú, ako to bolo v prípade zranení poškodeného. Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že konal v sebaobrane, ani nadriadený krajský súd sa s touto obhajobou obžalovaného nemohol stotožniť, pretože obžalovaný mohol útoku, resp. incidentu zabrániť jednoduchým spôsobom, že by jednoducho na miesto činu po výzvach poškodeného sa nebol dostavil.

Vychádzajúc zo všetkých vyššie uvedených skutočností súd tak aj nadriadený krajský súd dospel k záveru, že pochybnosti súvisiace so samotným skutkovým dejom sú tak závažné, že nemožno nepochybne a jednoznačne s vyššou dávkou istoty vysloviť, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako sa mu to kladie za vinu. Správny a zákonu zodpovedajúci preto bol postup okresného súdu, keď okresný súd vzhľadom k všetkým skutočnostiam vyššie uvedeným dospel k záveru, že konanie obžalovaného bolo vyprovokované poškodeným.

Vzhľadom aj k pohnútku obžalovaného a všetkým vyššie uvádzaným okolnostiam prípadu aj nadriadený krajský súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného, závažnosť jeho konania je nepatrná, a preto okresný súd správne trestnú vec obžalovaného postúpil na prejednanie priestupku, a to o to viac že vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči obžalovanému za stavu, keď trestná vec ohľadne poškodeného bola postúpená na prejednanie priestupku, by uloženie akéhokoľvek trestu vyvolalo stav zjavného nepomeru pri vyvodení zodpovednosti voči obžalovanému.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.